

MINISTRI CURAE GILLETTE

(ab iis visa qui curati sunt)

«Clinica aegrotos curat. Communitas curae homines sustinet.»

I. Ministri Interni

Ante technologiam sunt homines.

Experientiae narrari possunt, sed tradi non possunt.

Historiam centies audire possumus, eam studere, excutere, etiam singulas eius partes discere. Sed experientia semper res propria manet. Nemo eam alteri tradere potest sicut libellus praeceptorum traditur.

Scientia aliter se habet.

Scientia communicari, transferri, doceri potest.

Et tamen non semper fit.

Sunt qui scientiam suam ut rem privatam custodiunt, timentes ne, si eam traderent, pretium professionale aut commodum pecuniarium amitterent. Alii autem intellegunt verum peritiae pretium non minui cum communicatur, sed crescere.

Technologiae per renovationes et impensas progrediuntur.

Multi solum sumptum vident.

Qui vere pecuniam collocant aliud vident.

Non collocant ut machinam, programma computatrale aut instrumentum emant.

Collocant ut meliora fiant quae homines per ea efficere possunt.

Fructus pecuniarius saepe consequitur.

Fides, auctoritas et peritia quae percipitur sunt verae itineris metae.

Ideo institutum numquam cum numero machinarum suarum congruit.

Institutum congruit cum hominibus qui in eo laborant.

Cum eorum praeparatione.

Cum eorum facultate audiendi.

Cum eorum voluntate communicandi quae sciunt.

Fimus qui sumus per homines quos convenimus.

Omnis effectus invisibile signum fert alicuius qui nos aliquid docuit, errorem correxit, viam ostendit, aut simpliciter tempus suum nobis dedit.

Seniores hanc veritatem bene norunt.

Inter pretiosissimas eorum virtutes est patientia.

Gradu academico non acquiritur.

In cursu institutionis non discitur.

Ex experientia nascitur, ex erroribus, ex exspectatione, et ex probationibus per tempus superatis.

Est peritia tacita.

Una ex iis quae raro in curriculo vitae apparent, sed quae saepe discrimen faciunt inter professionalem et hominem qui aliis curandis par est.

Nam ante technologias, rationes agendi et peritias speciales semper sunt homines.

Et ii sunt qui ceteris omnibus sensum dant.

Personae quae per institutum sanitatis moventur saepe eadem sunt.

Physiotherapeutae.

Therapeutae occupationales.

Nosocomi.

Ministri curae.

Ministri administrationis.

Non ut munera.

Non ut partes.

Ut praesentia humana constans.

Ii sunt qui accipiunt, audiunt, sustinent, ordinant, hortantur et cotidie comitantur iter eorum qui ad suam vitam redire conantur.

Fortuna manet eos cognoscere, cum eis loqui, historias eorum audire et nostras narrare.

Nam restitutio numquam iter singulare est.

Effectus est multarum peritiarum ad unam metam simul laborantium.

Peritia corpus sanat.

Praesentia iter sustinere adiuvat.

II. Epilogus

Homines ante omnia: cetera exspectare possunt.

III. Pagina Auctoris

Hoc opus non est mandatum.

Non est venditum.

Non est factum quaestus causa.

Scriptum est ut testimonium perhiberet de pretio restitutionis, de dignitate humana et de necessitudine inter homines.

Sola merces quae petitur est dollarium symbolicum — non ut pretium operis, sed ut testimonium communis studii erga culturam curae, spei et officii.

Ferdinando